U S N E S E N Í

Nejvyšší správní soud rozhodl v senátě složeném z předsedy JUDr. Radana Malíka a soudců Mgr. Daniely Zemanové, JUDr. Barbary Pořízkové, JUDr. Michala Mazance a JUDr. Lenky Kaniové v právní věci stěžovatele **M. M. A. H.**, zastoupeného Mgr. Gabrielem Šípem, advokátem se sídlem v Kladně, Kleinerova 24, za účasti **Ministerstva vnitra,** se sídlem v Praze 7, Nad Štolou 3, v řízení o kasační stížnosti proti rozsudku Krajského soudu v Praze ze dne 24. 10. 2006, č. j. 48 Az 79/2006 - 18,

t a k t o :

I. Řízení o kasační stížnosti **s e z a s t a v u j e .**

II. Žádný z účastníků **n e m á** právo na náhradu nákladů řízení.

III. Ustanovenému zástupci, Mgr. Gabrielu Šípovi, advokátu se sídlem v Kladně, Kleinerova 24, **s e** odměna za zastupování **n e p ř i z n á v á .**

O d ů v o d n ě n í :

Stěžovatel kasační stížností napadá v záhlaví označený rozsudek Krajského soudu v Praze (dále jen „krajský soud“), kterým byla zamítnuta jeho žaloba proti rozhodnutí Ministerstva vnitra, odboru azylové a migrační politiky (dále jen „správní orgán“), ze dne 4. 9. 2006, č. j. OAM-1086/LE-05-C09-2006. Tímto rozhodnutím správní orgán zamítl žádost stěžovatele o udělení mezinárodní ochrany dle ustanovení § 16 odst. 1 písm. g) zákona č. 325/1999 Sb., o azylu a o změně zákona č. 283/1991 Sb., o Policii České republiky, ve znění pozdějších předpisů (dále jen „zákon o azylu“), jako zjevně nedůvodnou.

V kasační stížnosti stěžovatel označil jako adresu svého pobytu P. s. P.-R., detašované pracoviště V. P.. Po předložení věci Nejvyššímu správnímu soudu tento z přípisu Správy uprchlických zařízení Ministerstva vnitra, P. s. P. – R., detašované pracoviště V. P., ze dne 5. 2. 2007, založeného na č. l. 42 soudního spisu, zjistil, že stěžovatel byl dne 31. 1. 2007 repatriován zpět do země původu.

Dle ustanovení § 47 písm. c) zákona č. 150/2002 Sb., soudního řádu správního, v platném znění (dále jen „s. ř. s.“), soud řízení usnesením zastaví, stanoví-li tak tento nebo zvláštní zákon. Zvláštním zákonem je v tomto řízení zákon o azylu, který v ustanovení § 33 písm. b) ukládá soudu řízení zastavit, pokud nelze zjistit místo pobytu žadatele o udělení mezinárodní ochrany.

Vzhledem k výše uvedenému zjištění, že ze strany soudu nelze zjistit současné místo pobytu stěžovatele, Nejvyšší správní soud shledal naplnění podmínek § 47 písm. c) s. ř. s., ve spojení s § 33 písm. b) zákona o azylu, a řízení zastavil.

Výrok o náhradě nákladů řízení se opírá o ustanovení § 60 odst. 3, větu první, s. ř. s., ve spojení s ustanovením § 120 s. ř. s., podle něhož nemá žádný z účastníků právo na náhradu nákladů řízení, bylo-li řízení zastaveno.

Stěžovateli byl pro řízení o kasační stížnosti ustanoven usnesením krajského soudu ze dne 7. 12. 2006, č. j. 48 Az 79/2006 - 31, zástupce z řad advokátů Mgr. Gabriel Šíp, advokát se sídlem v Kladně, Kleinerova 24. Dne 6. 2. 2007 ustanovený zástupce předložil Nejvyššímu správnímu soudu přípis obsahující vyčíslení nákladů řízení o kasační stížnosti v celkové výši 5566 Kč, sestávajících z odměny ve výši 4200 Kč za dva úkony právní služby (převzetí a příprava zastoupení, nahlížení do soudního spisu krajského soudu) dle § 11 odst. 1 písm. b) a f) a § 11 odst. 3 vyhlášky č. 177/1996 Sb., o odměnách advokátů a náhradách advokátů za poskytování právních služeb, ve znění pozdějších předpisů (advokátní tarif), náhrady hotových výdajů ve výši 600 Kč (za dva úkony právní služby po 300 Kč) dle § 13 odst. 3 téže vyhlášky, dále náhrady za promeškaný čas dle § 14 odst. 1 citované vyhlášky ve výši 400 Kč a cestovného na trase Kladno - Praha a zpět ve výši 366 Kč ke krajskému soudu (nahlížení do soudního spisu). Z obsahu spisu Nejvyšší správní soud ověřil, že byť ustanovený zástupce nahlížel dne 4. 1. 2007 do soudního spisu krajského soudu, kasační stížnost žádným způsobem nedoplnil a neučinil ani jiné podání týkající se věci samé. Nejvyšší správní soud dále ze své úřední činnosti zjistil, že téhož dne, tj. 4. 1. 2007, ustanovený zástupce nahlížel také do soudního spisu vedeného krajským soudem pod sp. zn. 48 Az 77/2006, o němž probíhá řízení u Nejvyššího správního soudu pod sp. zn. 9 Azs 26/2007, přičemž i v tomto řízení uplatnil cestovné a náhradu nákladů za ztrátu času stráveného na cestě v plné výši shodně jako v dané věci.

Po vyhodnocení výše uvedených skutečností dospěl Nejvyšší správní soud k závěru, že jmenovaný advokát neprokázal v řízení o kasační stížnosti uskutečnění žádného úkonu právní služby, který by mohl být považován za důvodně vynaložený k ochraně práv stěžovatele. Povinnost soudu uhradit zástupci odměnu za zastupování dle § 35 odst. 8 s. ř. s. v sobě nezahrnuje možnost uhrazení jakéhokoli úkonu, který byl dle tvrzení ustanoveného zástupce proveden. Má-li být úkon učiněný zástupcem posouzen jako úkon právní služby ve smyslu § 11 advokátního tarifu, za který náleží odměna, musí být prokázáno jeho skutečné provedení a dále jeho účel, cíl a příčinná souvislost ve vztahu k obhajobě práv zastupovaného účastníka.

Při posuzování možnosti uhradit odměnu ustanoveného zástupce Nejvyšší správní soud vycházel z dostupných údajů ve spisu, z nichž vyplývá, že stěžovatel podal svým jménem obsáhlou kasační stížnost, která obsahovala podrobnou právní argumentaci a veškeré další náležitosti v souladu s § 103 s. ř. s. Po ustanovení zástupce na žádost stěžovatele nebyla tato stížnost nijak doplňována, Nejvyšší správní soud ji tak projednal ve znění podaném stěžovatelem.

Pokud jde o nahlédnutí do spisu dne 4. 1. 2007, kasační stížnost podaná stěžovatelem zpochybňuje právní posouzení místní příslušnosti soudu, skutková zjištění týkající se tohoto závěru nebyla sporná, ze soudu dostupných informací tedy nelze jednoznačně určit, jaké důvody vedly zástupce k potřebě nahlédnutí do spisu. Zástupce po nahlédnutí do spisu (ani před ním) neučinil ve věci žádný úkon, není tedy zřejmé, jakým způsobem

se jeho provedení projevilo při hájení práv stěžovatele. Bez prokázání této souvislosti není možné nahlédnutí do spisu ze dne 4. 1. 2007 považovat za úkon právní služby provedený při zastupování stěžovatele v dané věci a soud za něj zástupci nepřiznal odměnu. Vzhledem k nepřiznání odměny za výše zmíněné dva úkony nemohla být přiznána ani náhrada cestovného a ztráta času v souvislosti s těmito úkony.

P o u č e n í : Proti tomuto usnesení **n e j s o u** opravné prostředky přípustné.

V Brně dne 25. dubna 2007

JUDr. Radan Malík
předseda senátu